

nera kjöt, men rationering kundi ikki verða hildin uppá annan máta enn nevnda. Vit hava jú ein Landshandil, og hann kundi haft eina deild fyri hesum. So kundi hann selt aftur til kjöt-solumenninar. Hetta kundi skipast, meir enn so, bara viljin var til tað.

Tosað og skrivað hefur verið nógv um hámarkspris á kjöti. Men fyri mongum manni kann hetta hava gjørt tað sama, ti hann hefur einki fingið av hesari vöru. Uppkeypararnir eru farnir við tí, og teir hava selt tað aftur mest til vinir og kenningar.

Jøvn lærdómsrættindi til øll.

Javnaðarmenn um allan heim-in hava sum eitt av fremstu málum á sinum stevnuskráum, at jøvn rættindi og javnar at-stöður skulu vera hjá øllum, ið gávur hava, at njóta tann lærdóm, ið landið hefur at veita. Móti hesum máli eru nógv lond komin langt. Skúlagangur, hægri og lægri skúlar, er kostnaðarleysur, og tá ið mangir skúlar eisini eru kostskúlar, og studningur verður veittur til fátækar næmingar, er atkomi-ligt hjá flestu ungfolkum at leita sær tann lærdóm, sum eins hugur stendur at. Her hjá okk-um í Føroyum er ikki komið so áleiðis. Vit hava realskúlar, preliminærskúla, studentaskúla, men kostskúlan, sum sóknast hefur verið eftir leingi, er enn ikki komin.

Sum er, mugu bygðanæmingar sækja til hövuðstaðin, gjalda dýrt fyri innivist og kost, so tað verða tey fægstu, ið ráð hava at sækja hesar skúlar. Hetta er eitt órættislag, og skaði fyri sam-felagi. Ti tað er ikki altíð, at tey ið ráðini hava, hava gáv-urnar, og hini, sum hava tær, sleppa ikki fram at.

Tað er eisini landsskaðiligt. Biligari verður at fara til Dan-markar á kostskúla, og so leit-ar tann ungi næmingurin nett-upp tey ár, tá ið hann skuldi verið í heimlandinum, burtur og kdmur at gerast fremmind-ur tí, her fer fram og teimum málum, vit starvast við og takast við.

Húsaskattur.

Sambært § 16 í samtyktini fyri Tórshavnar kommunustýri verða øll tey, sum hava avhent hús sín, tikið tey niður ella annað tilíkt, og sum ti ikki halda seg eiga lata húsaskatt í framtíðini, biðin um at boða nevndini frá tí áðrenn tann 31. oktober í ár.

TÓRSHAVNAR LÍKNINGAR-NEVND, 13. okt. 1947.

Húspurningurin.

Húspurningurin um ta við-ur verð, er ein hin vandaligasti í lötuni. Maður fær ikki innivist, og um hann fær, er holið so trongt, at tá ið börnini vaksa, er ikki rúm fyri teimum, og tey mugu leita út á götuna ella sita og glöða í ljósbilatahöllini kvöld um kvöld. Hetta óskil, siga menn, er størsta orsøkin til tað siðaloysi, sum tekur um seg í størstøðunum: ungdomurin slit-ist leysur frá heimunum í ung-um árum, tey ungu fáa ikki gift seg, og so taka tey seg bara saman. Húsatrotið er sostatt ein atvoldin til at familjan, barna-heimurin í samfelagnum »upp-løysist«.

Í summum londum, t. d. í Noreg, hava teir sett nevnd, sum beinan vegin noyðir fólk við stórum húsarúmdum at geva innivist til teirra, ið hús-vill ganga. Hetta elvir sjálvandi stóra illstøðu mangan, ti hóast nógv búgva í heilum borgum, so vilja tey ikki opna sínar dyr og sini rúm fyri sinum meðmenniskjum, sum ikki av sjálvsávim eru komin illa fyri. Tey halda, at hetta er eitt so stórt brot upp á menniskjans avgerðarrætt og ognarrætt. —

Í Føroyum hefur ikki hesin spurningur verið so átroðk-andi, men sum liður og stør-støðini vaksa gerst hann tað.

Vit hava havt stórt grundøki, og hvør maður hefur búð í egnum húsum. Men nú, ið fólk-ið meiri flytur inn í keypstaðir-nar, verður tað ógjörlikt at fáa hús fyri hvørt einstakt húski, vit mugu eins og í útlandum fara at byggja stórar lonir, har fleiri húski kunna húsast inni.

Í Havn man vera eina verst viðvikjandi húsatrotinum. Har er innflutt so nógv fólk undir krignum, og tey fáa ikki hús — ihvussu er ikki líklig hús. Tað verður sagt, at fólk krúpa inn undir væðingarnar at búgva, og tað er sjálvandi, at húsaleigan gerst óføra hög við slikum skili.

Einki hefur heldur kunnað bygst, tessvegna byggingartilfar hefur ikki verið at fingið.

Vit tora ikki at gera slikar lógir, at vit taka hús frá teimum, sum ovstóra húsarúmd hava — vit lata enn meir til teirra, ið nógv hava. Onkur, sum hús hefur frammanundan, hefur fingið tilfar at byggja hús aftur at. — Men okkara stýris-menn á Tingi og í sóknarstýr-um mugu so sanniliga geva hesum problemi ans. Teir mugu minnast til, at vit gerast meir og meir til eitt modernað sam-felag, og har eftir mugu viður-skiftini verða skipað.

Et gammelt og velrenomert forlag i Norge ønsker forbindelse med større, ansett firma på Færøyaner for salg av bøker. Ved henvendelse til

Nasjonallforlaget, Karl Johansgt. 6, Oslo, vil interesserte få alle opplysninger som måtte ønskes. Referanser utbes.

Kirkjuliga Heimamissions ársmtøi í Havn.

30. oktober til 2. november 1947.

Um Gud vil heldur Kirkjuliga Heimamissionin í Føroyum ársmtøi í Havn 30. okt. til 2. nov.

Fyri uttan heimligar talarar vænta vit sum gestir við mótini prestarnar Hjort og Madsen (generalsekraterur fyri D.M.S.), Willer, missionerur í Kina og Ottosen, missionerur.

Innivist til hesar dagar fæst við at siga frá áðrenn 25. okt. hjá tlf. 263, 324 ella 204.

Latið okkum biðja nógv fyri mætunum!

V. K. H. Samfundsrad í Føroyum
C. ELIASSEN
form.

TRÆLAST og BYGNINGSARTIKLER

Undertegnede Firmaer meddeler herved, at al Salg af Trælast og Bygningsartikler for Fremtiden kun sker mod kontant Betaling.

A/S Balslev & Co. P/f Havnar Timburhandil.
P/f J. F. Kjølbro

AKTIESELSKABET

FØROYA BANKI

HOVEDKONTOR
THORSHAVN

Stiftet 1906

A FDELING:
TRANGISVAAG

Aktiekapital og Reserver ca. Kr. 1.800.000
Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid Kl. 11 — 3.

Lørdag 11 — 2.

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn